

Hi ha saberuts informàtics, alguns, que viuen convençuts: els [servidors](#) poden *caure's* igual que podem caure [nosaltres](#). Podem caure un bac. O en un vici. Com podria caure un meteorit, també, i reventar el planeta. És natural! Una desgràcia com qualsevol altra. El verb *caure* és immens. Per a ells, alguns informàtics, cal que assumim les iníqües sentències del destí. Això és *així*. Per a entendre'ns, són com els mercats per als polítics. Teleologia pura. Ben a sovint ens quedem amb les ganes de saber si aquestes màquines (i torne als servidors web) entropessen perquè vénen així de sèrie, propenses al defalliment, o és que alguna *cosa* les fa entropessar. Però, quan nosaltres entropessem, humans incauts, hi ha també (i caldria no renunciar a sospitar-ho) aquesta *cosa* no sempre casual. Una font de conflicte. Hi podria haver una deficiència congènita o qualsevol altra causa: la mandra, la imperícia, la pressa, la crisi del capitalisme –perdó, dels retallats–, una vaga, un desgovern, l'avarícia, l'ànima letal d'un tot terreny assaltant una rodona o, en tot cas, la gepa espontània d'una pensionista que sobtadament travessa la plàcida cua del Mercadona i et fa caure de cul damunt del cabàs, ple de iogurts, de la dona de darrere... La perdones, clar que sí, evidentment, com no!, perquè tu la saps comprendre, i ho demostres; saps que cal comprendre la gent, que la pobra vídua gibosa i solitària està molt, molt enfeïnada, que ha d'arribar a temps al tall, que si no l'acomiadaran, i que ha de tindre el dinar amanit a les 14 hores en punt. En punt! Sens dubte: dinar a deshora seria pecat mortal. Corre! Així que aquesta vesprada, quan m'han dit que el servidor que arxiva i gestiona [el pa meu de cada dia](#) s'ha caigut, ell tot solet, no sé quants balcons avall, he sigut d'allò més benpensat i he recordat els molt excusables efectes col·laterals de la vella geperuda. He contemplat, com un núvol, la part positiva: he aprofitat per actualitzar el [CMS](#) al [WordPress 3.0](#). És més, tot ha vingut rodat, perquè David Foster Wallace, abans de suïcidar-se, m'ensenyà que [l'aigua és això](#). Benvinguts al nirvana.